

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **622** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-С. срещу РЕШЕНИЕ от 01.12.2020г., постановено по нахд №6106/2020г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление №22-006667 от 24.04.2020г. на Областна Инспекция по труда-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 1500лв.на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

По изложените съображения- касаторът моли да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС като неправилно. Визира се, че фактическата обстановка е напълно изяснена и нарушението е безспорно извършено. Акцентирано е и на обстоятелството, че СРС може да установи и нови обстоятелства, както и е длъжен да събере относимите доказателства.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез юрк.М., която претендира и юрисконсуртско възнаграждение.

Ответната страна, чрез адв.Г., оспорва жалбата. Подчертава, че в предписанието няма срок, поради което нарушението не е съставомерно. Претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становището за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Жалбата е в срок, поради което следва да се разгледа по изложените в същата съображения.

СРС за да отмени НП е приел, че правилно е установена фактологията, но въз основа на нея касаторът е направил неправилен правен извод. В тази връзка е прието от фактическа страна, че при проверка на документи на [фирма] в периода от 30.01.2020г. до 26.02.2020г. е установено, че не е изпълнена задължително предписание №1 на връчения на 23.05.2019г. протокол и което предписание се изразява в това за длъжността „шофьор“ извънредния труд да бъде до 30 часа месечно. Конкретно е установено, че е положен 36 часа извънреден труда над нормата /30 часа месечно/ за м.09.2019г. от шофьора П. Т.. СРС от прана страна е установил, че дружеството е санкционирано за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ – неизпълнение на задължително предписание, поради което предписанието следва да има срок. В тази връзка -СРС е отбелязал, че е отразено, че протокола е връчен на 23.05.2019г. и съответно срокът е до 24.05.2019г., но е констатирано, че предписанието не задължава работодателя за конкретно активно поведение, а за въздържане от такова. С оглед изложеното е прието, че само до изтичане на срока – лицето е задължено за конкретното във връзка с предписанието –не и след това.

Касационният състав споделя изложената констатация. Когато се отправя предписание и срок за изпълнението му по КТ, за да бъде нарушение по смисъла на чл.415, ал.1 от КТ – то същото следва да обхваща конкретно действие, което работодателят е длъжен да извърши в срока, за да приведе поведението си в съответствие с трудовото законодателство. Напр. при констатиран извънреден труд, ако не е платен –до определения срок да се изплати и т.н.. Предписание за бездействие не може да има, както и срок за изпълнението му. В случая конкретното предписание, за което е ангажирана отговорността на дружеството -касае предупреждение да се изпълняват нормите, свързани с трудовото законодателство, една от които разписва колко следва да е месечно извънредния труд -чл.146, ал.2, т.1 от КТ. Тази норма може да бъде нарушена и съответно датата на деянието е когато е установено от страна на проверяващите, че конкретният шофьор е положил 36, а не 30 часа извънреден труд за м.09.2020г..След като в НП е прието, че е нарушен чл.415, ал.1 от КТ – фактическият състав трябва да обхваща само елементите, свързани с предписанието и срока за изпълнението му. Конкретните факти от м.09., свързани с конкретния работник – не трябва да присъстват, тъй като те не са част от фактическия състав. В тази връзка са правилни изводите на СРС, че фактите са установени, но неправилно е приложена правната норма, доколкото СРС е приел, че нарушението е следвало да се квалифицира като такова на чл.146, ал.2, т.1 от КТ. С оглед изложеното - не се споделят доводите на касатора, че е следвало СРС да направи преквалификация на деянието, В правомощията на съда по чл. 63, ал.1 от ЗАНН и съгласно чл. 337, ал.1, т.2 във връзка с чл. 84 ЗАНН е да измени наказателното постановление, включително и да го преквалифицира в по-леко наказуем състав, ако счита че са налице предпоставките за това. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011г. на Върховния административен съд. Настоящият състав приема конкретно, че е не е налице правна възможност за такава преквалификация. тъй като ще се промени и дата на деянието, което е недопустимо.

Следователно – касационната жалба е неоснователна и решението като правилно следва да се остави в сила.

С оглед изхода от спора на адв.Г. по списък следва да се присъдят направените

разноски от 420лв..

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 01.12.2020г., постановено по нахд №6106/2020г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление №22-006667 от 24.04.2020г. на ОИТ, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 1500лв.на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА ДИТ-С. да заплати на [фирма] 420лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател:

Членове: